

[Niels Frederiksen.]

gyldige Bevis for, enten at deres Kærlighed til Landbolovgivning og Rentesaenkningen var meget ringe, eller at deres principielle Modstand mod at hjælpe de arbejdsløse paa den Maade, som Regeringen foreslog, var overordentlig stor. Den højtærede Socialminister har under Forhandlingerne gentagende sagt, at han havde den Erfaring som Socialminister, at det aldrig havde været muligt at faa Hjælp til de arbejdsløse og de ringest stillede, medmindre denne Hjælp blev gennemført i Forbindelse med en Hjælp til Landbruget; denne Erfaring dikterede ham den Stilling, som han efter min Mening nødvendigvis maatte tage paa dette Punkt.

Jeg skal ikke komme ind paa alle Enkelthederne i de Kriseforhandlinger, der blev ført i Slutningen af forrige Samling, og som var blevet forberedt gennem Sommerens Forhandlinger i Landbokommissionen, jeg vil kun fremsætte nogle Bemærkninger om et enkelt af disse Forslag.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde i sin Tale i Gaar, at naar jeg fik Ordet, vilde jeg ganske sikkert give Udtryk for den urimelige Tilstand, der i Øjeblikket herskede paa Kornhandelens og Kornprisernes Omraade. Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at baade under Forhandlingerne om dette Spørgsmaal i Landbokommissionen og under de politiske Forhandlinger har jeg fremhævet, at selve Kornordningen vilde blive modtaget af den danske Landbobefolkning med yderst delte Meninger; der vilde være Titusinder af danske Landbrugere, der imødesaa en saadan Reform med den største Uvilje, der i den saa en Kursændring i dansk Landpolitik til Skade for dem selv, der ikke kunde se rettere, end at den Politik, man her indledede med en Kornordning, særlig tog Sigte paa ved Lov at sikre danske kornsælgende Landbrugere en Pris, som gjorde det muligt for dem at bevare deres Bedrifter uberørt af Tidens Krav om tættere Befolkning i Landdistrikterne og mere Plads for de fremrykkende unge Slægter. Jeg minder det ærede Medlem Hr. Christmas Møller om mine Bemærkninger i saa Henseende, da jeg overordentlig stærkt gjorde gældende, at hvis man troede, at en Kornordning var i det samlede Landbrugs Interesse, tog man i høj Grad fejl. Jeg kendte det danske Landbrug saa nøje, at jeg vidste, at naar Landbrugere overvejede det Spørgsmaal, vilde de give deres Betæneligheder Udtryk netop paa den af mig nu anførte Maade, og det var kun efter stor Overvin-

delse, at det overhovedet var muligt at faa Flertallet af danske Landmænd til at forstaa Nødvendigheden af lovmæssigt at sikre Kornsælgerne her i Danmark en vis Pris. Derfor kan jeg ikke se, at det politisk eller reelt var paakrævet at faa en Ordning som den, hvorom vi blev enige, ud fra andre Hensyn end dette, at man gennemførte en midlertidig Ordning, der tog et rimeligt Hensyn til det korndyrkende Landbrug paa en saadan Maade, at de fik en Pris, der ikke var helt urimelig i Forhold til deres Produktionsomkostninger. Det var et Retfærdighedshensyn overfor den Del af Landbruget, der ved Dumpingkornets Indførsel var ude for økonomiske Vanskeligheder af en ganske usædvanlig Art, og en Reform, der var bygget saaledes, at den bortfaldt i det Øjeblik, Dumpingindførselen ophørte og Priserne laa paa en Højde, der var nogenlunde rimelig. Jeg fremsætter disse Bemærkninger, fordi vi indenfor vort Parti ikke kan undlade at gøre opmærksom paa, at netop vor Stilling til denne Reform var et Udtryk for vor Vilje til at naa et Resultat, der som Helhed bragte Bedring i de økonomiske Forhold i de forskellige Samfundslag, og jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at hvis man fremtidig fastholder, at Renten maa man ikke røre, Kapitalen skal man skaane, Priserne skal op baade paa Korn og Fødevarer, da kan han ikke vente at faa nogen Korntold eller Kornreform gennemført med Støtte fra Regeringen eller Regeringspartierne. Forholdet er jo i Virkeligheden det, at den lave Kornpris er uden Interesse for den langt, langt overvejende Del af danske Landmænd. Det er kun de procentvis faa Landmænd, som har en Overskudsavl, de skal placere paa det indenlandske Marked, der har en direkte Interesse i en lovbeskyttet Mindstepris. Til Produktionen af den Eksportmængde, som er sikret os gennem Kontingenteringen, gaar der saa meget Korn, at Forholdet i Virkeligheden er det, at hele den danske Avl kan placeres i den os hjemlede Svineproduktion, naar dertil lægges det Korn, man forbruger til Bedriftens øvrige dyriske Produktion.

Med Hensyn til Rentesaenkningen kan jeg ikke andet end beklage, at man ikke mindst fra Venstres Side i Arbejdet for dens Gennemførelse har vist en Træghed, som jeg ikke rigtig forstaaer. Hvis man har den Opfattelse, at det er et af de Spørgsmaal, man ude i Landbruget imødeser Løsningen af med den største Forventning, da forstaaer jeg ikke, at man fra den Side gentagende Gange har mødt en kold Skulder. At man